

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

SV

Tal

10 november 2020

Tal av Klaus-Heiner Lehne, Europeiska revisionsrättens ordförande

Presentation av revisionsrättens årsrapport för 2019

Europaparlamentets budgetkontrollutskott

10 november 2020

Det talade ordet gäller.

ECA Press

12, rue Alcide De Gasperi – L-1615 Luxembourg

E: press@eca.europa.eu @EUAuditors eca.europa.eu

Fru ordförande (Hohlmeier),

föredragande och skuggföredragande för betänkandet om ansvarsfrihet,

ärade ledamöter,

kommissionsledamot (Hahn),

rådets ordförandeskap,

mina damer och herrar,

jag har glädjen att vara här tillsammans med min kollega Tony Murphy som ni redan känner men som för första gången är här i egenskap av revisionsrättens ledamot med ansvar för årsrapporten.

Detta år är **ett utmanande år**, olikt något tidigare. Som alltid inom Europeiska unionen leder **stora kriser** till **stora framsteg** och innovationer som vi inte trodde var möjliga för bara några månader sedan.

Och därför, även om jag är här för att presentera revisionsrättens årsrapport för 2019, har vi alla samtidigt i åtanke de stora beslut och överenskommelser som kommer att forma EU:s utgifter och ekonomiska förvaltning under **de kommande sju åren** och som handlar om den fleråriga budgetramen och om Next Generation EU.

Sedan covid-19-pandemin bröt ut har vi i egenskap av Europeiska unionens oberoende externa revisor gjort allt vi kunnat för att **fortsätta utföra ändamålsenlig offentlig revision** i EU.

Vad har vi då kommit fram till?

När det gäller kostnader uppskattar vi att den övergripande felprocenten förblev **stabil** – 2,6 % 2018 och **2,7 %** 2019. Men bakom detta döljer sig förstås stora skillnader mellan politikområden.

På området **Konkurrenskraft** uppskattade vi en högre felprocent (4 %) främst kopplad till icke stödberättigande kostnader. Ytterligare förenkling av de komplexa reglerna för personalkostnader är definitivt en del av lösningen här, vilket vi har påpekat ett antal år. Vi granskade även revisioner som utförts både av kommissionen och av externa revisorer för dess räkning – och fann att dessa var endast delvis tillförlitliga – här finns fortfarande stort utrymme för förbättringar.

Inom **Naturresurser** noterade vi förbättringar som ledde till en uppskattad felnivå på 1,9 %, vilket tillsammans med andra bevis som kontrollsystemet genererat ledde oss till slutsatsen att felnivån på det här området ligger nära väsentlighetsgränsen. Det är **goda nyheter** särskilt i fråga om direktstöd, som i huvudsak baseras på den jordbruksareal som deklarerats av jordbrukare, vars felnivå fortsätter att ligga **långt under** väsentlighetsgränsen och som utgör 70 %, det vill säga en övervägande majoritet, av kostnaderna under denna rubrik. Men inom landsbygdsutveckling, marknadsåtgärder, fiskeri och klimatpolitik, som står för resterande 30 % av kostnaderna under denna rubrik, är felnivån fortfarande väsentlig. När det gäller nationella **attesterande organs** utökade roll sedan 2015 har vi gjort om några av deras revisioner och ser behov av ett antal förbättringar, vilket är i linje med kommissionens bedömning av dessa revisioner.

Inom **Administration** fann vi, i likhet med de senaste två åren, inga väsentliga fel.

Inom **Sammanhållning**, där **nationella revisionsmyndigheter** har en mycket viktig roll i kontroll- och garantiramen, granskade vi 18 myndigheters arbete och fann fortfarande fel som de inte hade upptäckt. Vi uppskattade felnivån på detta område till **4,4 %**, med hänsyn tagen till de korrigeringar som medlemsstaternas myndigheter har gjort, vilket innebär att felnivån är lägre än förra året men fortfarande väsentlig. De fel som revisionsmyndigheterna inte hade upptäckt och andra brister i de kvarstående felprocentsatser som rapporterades av kommissionens två ansvariga generaldirektorat, GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering (en risk vid betalning på 3,1 % respektive 2,2 %), återspeglas i **kommissionens** uppskattningar av felnivån, som vi därför anser vara **för låga**. Om de nationella myndigheterna och kommissionen kan komma tillrätta med detta under de kommande åren kan vi mycket väl vara i stånd att **förlita oss mer** på medlemsstaternas revisionsmyndigheters arbete och resultat, eller till och med **bestyrka** deras bedömning. Men vi är inte där än. Jag vet att kommissionen är fast besluten att nå detta mål, och det krävs stora ansträngningar på alla nivåer för att nå dit.

Varför pratar jag så mycket om Sammanhållning?

Det är ganska enkelt: i flera år har vi gjort åtskillnad mellan kostnader som vi anser är förknippade med **hög risk**, till exempel Sammanhållning, och andra som är förknippade med låg risk. Inom högriskkostnader förekommer väsentliga fel, och felprocenten uppskattas till **4,9 %** (2018: 4,5 %).

Vad hände 2019? Trots vissa mindre skillnader till det bättre eller sämre här och där, skedde inga **grundläggande** förändringar inom de underliggande politikområdena, och brister i efterhandskontrollerna kvarstod.

Däremot ökade **andelen** högriskkostnader, och särskilt kostnaderna för Sammanhållning (53 %). Detta är inget problem i sig – det är bra och det var väntat att Sammanhållningskostnaderna skulle öka. Det är ingens fel. Men det innebär att väsentliga fel nu förekommer i större delen av vår granskningspopulation – felnivån är därför av avgörande betydelse. Och det är därför revisionsrätten har beslutat att för budgetåret 2019 göra ett **uttalande med avvikande mening** om kostnaderna, i stället för ett uttalande med reservation som de föregående åren.

Det ska **inte** ses som någon form av anklagelse riktad mot enbart kommissionen – när allt kommer omkring förvaltar **medlemsstaternas myndigheter** närmare 74 % av EU:s utgifter. Varje instans har sin roll i kedjan, och att överförenkla leder ingen vart.

Det ska heller **inte** ses som att förvaltningen **utvecklats i fel riktning** efter att vi tre år i rad kunnat göra uttalanden med reservation om kostnaderna. Om man jämför med situationen för tio år sedan har vi kommit långt, och det sker **ingen tillbakagång**, snarare finns det **bestående strukturella problem** på vissa områden som behöver åtgärdas. Vi behöver **tydliga och enkla regler** för alla EU:s finanser – och vi behöver också **ändamålsenliga kontroller** av hur pengarna används och om de avsedda resultaten uppnås.

Vad som är viktigare än vår övergripande slutsats eller rubrik är hur förhållandena ser ut i praktiken och vilka slutsatserna är för de olika utgiftsområdena, som **skiljer sig åt avsevärt**, och jag ber er titta närmare på dessa områden när ni utarbetar parlamentets beslut om ansvarsfrihet under de närmaste veckorna och månaderna.

Fru ordförande, mina damer och herrar,

jag talar till er i en kontext där EU är i färd med att utforma **nästa finansieringsperiod**. Vi ser framför oss nästan fördubblade EU-utgifter de närmaste åren – för en gångs skull kanske ordet "historiskt" inte är en överdrift. Det jag vill be er om är därför: låt oss **dra lärdom av våra erfarenheter** så att vi kan inrätta bästa möjliga system i den fleråriga budgetramen och i Next Generation EU. EU har en unik chans att göra det här rätt.

Låt oss därför se till att **skydda EU:s ekonomiska intressen** mot oriktigheter och bedrägeri – och jag vet att vi har en stark bundsförvant i budgetkontrollutskottet i detta avseende. År 2019 överlämnade vi nio fall av misstänkt bedrägeri som upptäcktes under våra revisioner till Olaf, och jag hoppas att vi kommer att kunna ha liknande nära förbindelser med Europeiska åklagarmyndigheten så snart den inleder sin verksamhet, till att börja med i 22 länder. Enligt fördragen är medlemsstaterna skyldiga att ha **effektiva**

och oberoende rättssystem som ständigt skyddar EU:s ekonomiska intressen på exakt samma sätt som om de vore nationella ekonomiska intressen, och jag är medveten om att ert utskotts beslutsamhet hjälpte till att nå den viktiga politiska överenskommelsen mellan Europaparlamentet och rådet i förra veckan som införlivar flera av de rekommendationer som revisionsrätten tidigare gjort i sitt yttrande – och jag gratulerar särskilt medföredragande Sarvamaa.

Låt oss även dra lärdom av tidigare erfarenheter och inleda den nya finansieringsperioden **så snart som möjligt**. Det är förstås viktigt att allt går rätt till, men tänk på att det vid utgången av 2019, det näst sista året av den innevarande sjuåriga budgetperioden, bara var 40 % av den överenskomna EU-finansieringen för sjuårsperioden som hade betalats ut, och vissa medlemsstater hade utnyttjat mindre än en tredjedel. I vår presentation av EU-revisionen i korthet finns en sammanfattande tabell som visar utnyttjandegraden per medlemsstat. Som ni ser är svårigheterna med **utnyttjandet av EU-medlen** ett fortsatt problem i praktiken, oavsett vilka mål och krav som fastställs på politisk nivå. Det har bidragit till en ökning av de utestående åtagandena, som uppgick till 298 miljarder euro vid utgången av 2019 och som måste hanteras genom lämpliga åtgärder inte bara under nuvarande utan också nästa fleråriga budgetram.

Mina damer och herrar, och jag avslutar här,

i dessa kristider har medlemsstaterna och Europeiska kommissionen ett mycket stort ansvar för att EU:s finanser förvaltas på ett sunt och effektivt sätt. Vår årsrapport, som jag har glädjen att få diskutera med er i dag, visar att **mer behöver göras**. Och ni, i egenskap av direktvalda parlamentsledamöter, har ett **stort ansvar** i utövandet av er rättsliga och politiska kontroll för att se till att så sker.

Tack för uppmärksamheten.